

§ 13. Traci moc instrukcja Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej oraz Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z dnia 5 stycznia 1961 r. w sprawie współdziałania pomiędzy wydziałami zdrowia i opieki społecznej a wydziałami za-

trudnienia prezydów rad narodowych (Monitor Polski Nr 8, poz. 46).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *J. Sztachelski*
Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

140

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU PRACY I PŁAC

z dnia 3 maja 1968 r.

w sprawie składników uposażenia wchodzących w skład podstawy wymiaru renty dla niektórych inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin.

Na podstawie art. 8 ust. 5 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zarządzenie określa składniki uposażenia wchodzące w skład podstawy wymiaru rent dla inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin, gdy zgodnie z przepisami art. 8 ust. 3, 4 i 6 ustawy z dnia 23 stycznia 1968 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i wojskowych oraz ich rodzin (Dz. U. Nr 3, poz. 11) podstawę tę stanowi odpowiednie uposażenie żołnierza zawodowego.

§ 2. W skład podstawy wymiaru renty inwalidzkiej wchodzi:

- 1) dla oficerów, chorążych i podoficerów:
 - a) uposażenie według posiadanego stopnia wojskowego, przewidziane w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla żołnierza zawodowego w odpowiednim stopniu wojskowym przy wysłudze do 2 lat,
 - b) uposażenie według stanowiska służbowego, typowe dla posiadanego stopnia wojskowego,
 - c) należne na zajmowanym ostatnio w wojsku stanowisku służbowym dodatki do uposażenia o charakterze stałym, wchodzące w skład podstawy wymiaru renty dla żołnierzy zawodowych;
- 2) dla osób nie będących oficerami, chorążymi lub podoficerami:
 - a) uposażenie według stopnia wojskowego, przewidzia-

ne w przepisach o uposażeniu żołnierzy dla kaprała zawodowego przy wysłudze do 2 lat,

- b) uposażenie według stanowiska służbowego typowego dla stopnia kaprała,
- c) pobierany ostatnio w wojsku dodatek za kwalifikacje techniczne (artystyczne).

§ 3. Podstawę wymiaru renty rodzinnej po osobach wymienionych w § 2 stanowią określone w tym przepisie składniki uposażenia, które stanowiłyby podstawę wymiaru renty inwalidzkiej dla zmarłego.

§ 4. 1. Wysokość uposażeń i dodatków wchodzących w skład podstawy wymiaru renty (§§ 2 i 3) ustala się według stawek obowiązujących w dniu zwolnienia żołnierza ze służby wojskowej, a jeżeli przyznanie renty następuje przed zwolnieniem z tej służby — w dniu, od którego przysądza się rentę.

2. Jeżeli zwolnienie żołnierza ze służby wojskowej nastąpiło przed dniem 1 lipca 1958 r., wysokość uposażeń i dodatków (ust. 1) ustala się według stawek obowiązujących w dniu 1 lipca 1958 r.

3. Wysokość uposażeń i dodatków dla ustalenia podstawy wymiaru renty stwierdza właściwy organ wojskowy.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1968 r.

Przewodniczący Komitetu Pracy i Płac: *A. Burski*

141

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 8 maja 1968 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie pobierania opłat za korzystanie z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej.

Na podstawie art. 63 ust. 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 34, poz. 158) oraz § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 24 listopada 1965 r. w sprawie opłat za niektóre rodzaje szczególnego korzystania z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej (Dz. U. Nr 50, poz. 308) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Prezesa Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej z dnia 1 września 1966 r. w sprawie pobierania opłat za korzystanie z wód państwowych i z obiektów budowlanych gospodarki wodnej (Monitor Polski Nr 50, poz. 248) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 pkt 1 lit. b) wyrazy „km 180,0” zastępuje się wyrazami „km 207,0”,

- 2) w § 1 pkt 2 wyrazy „km 100,0” zastępuje się wyrazami „km 207,0”,
- 3) w § 6 ust. 1 wyrazy „z dnia 13 grudnia 1963 r. w sprawie ilości, siedzib, właściwości terytorialnej i szczegółowego zakresu działania okręgowych zarządów wodnych (Monitor Polski Nr 94, poz. 443)” zastępuje się wyrazami „z dnia 23 lutego 1968 r. w sprawie szczegółowej organizacji i zakresu działania okręgowych zarządów wodnych (Monitor Polski Nr 9, poz. 52)”.

- 4) w § 6 ust. 2 pkt 7 skreśla się wyrazy „i katowickiego”,
- 5) w § 6 ust. 2 dodaje się pkt 12 w brzmieniu:

„12) Okręgowy Zarząd Wodny w Katowicach z wód położonych na terenie województwa katowickiego”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Gospodarki Wodnej: *J. Grochulski*

142

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU JAKOŚCI I MIAR

z dnia 16 kwietnia 1968 r.

w sprawie upoważnienia niektórych państwowych przedsiębiorstw komunikacyjnych do legalizacji drogomiery i szybkościomierzy pojazdów.

Na podstawie art. 14 pkt 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Upoważnia się państwowe przedsiębiorstwa komunikacyjne, wymienione w załączniku do zarządzenia, zwane dalej „przedsiębiorstwami komunikacyjnymi”, do legalizacji drogomiery oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów (z wyjątkiem motocykli), wymienionych pod lp. 11 i 26 lit. a) wykazu narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji, stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 5 października 1966 r. w sprawie określenia narzędzi pomiarowych podlegających obowiązkowi legalizacji oraz warunków zgłaszania tych narzędzi do legalizacji (Monitor Polski z 1966 r. Nr 58, poz. 282 i z 1967 r. Nr 28, poz. 133).

§ 2. 1. Przedsiębiorstwa komunikacyjne upoważnione są do legalizacji:

- 1) drogomiery oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy pojazdów, stosowanych w pojazdach należących do tych przedsiębiorstw,
- 2) drogomiery oraz użytkowych wskazujących i rejestrujących szybkościomierzy, stosowanych przez inne jednostki organizacyjne i osoby.

2. Zakres właściwości miejscowej przedsiębiorstw w sprawach legalizacji drogomiery i szybkościomierzy określa załącznik do zarządzenia.

§ 3. Przedsiębiorstwa komunikacyjne dokonywać będą legalizacji narzędzi pomiarowych w zakresie wynikającym z upoważnienia, w trybie i na zasadach określonych ustawą z dnia 17 czerwca 1966 r. o miarach i narzędziach pomiarowych (Dz. U. Nr 23, poz. 148) i wydanymi na jej podstawie przepisami.

§ 4. Czynności legalizacyjne, wynikające z zarządzenia, mogą być wykonywane wyłącznie przez pracowników posiadających świadectwo zdania egzaminu w zakresie legalizacji narzędzi pomiarowych wymienionych w § 1, wydane przez Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 5. Nadzór i kontrolę nad czynnościami legalizacyjnymi przedsiębiorstw komunikacyjnych sprawuje Centralny Urząd Jakości i Miar.

§ 6. Od decyzji przedsiębiorstw komunikacyjnych w sprawach związanych z legalizacją narzędzi pomiarowych przysługuje odwołanie do Centralnego Urzędu Jakości i Miar.

§ 7. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Centralnego Urzędu Jakości i Miar: *Z. Ostrowski*

Załącznik do zarządzenia Prezesa Centralnego Urzędu Jakości i Miar z dnia 16 kwietnia 1968 r. (poz. 142).

PRZEDSIĘBIORSTWA KOMUNIKACYJNE UPOWAŻNIONE DO LEGALIZACJI DROGOMIERZY I SZYBKOŚCIOMIERZY POJAZDÓW

Lp.	Nazwa przedsiębiorstwa	Zakres właściwości miejscowej przedsiębiorstw komunikacyjnych	Jednostka nadzorująca
1	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Białymstoku	województwo białostockie	Zjednoczenie Państwowej Komunikacji Samochodowej
2	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Bydgoszczy	województwo bydgoskie	„
3	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Gdańsku	województwo gdańskie	„
4	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Katowicach	województwo katowickie	„
5	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Kielcach	województwo kieleckie	„
6	Wojewódzkie Przedsiębiorstwo PKS w Krakowie	województwo krakowskie	„